

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Nadat de intelligentie enkele woorden heeft gesproken, in het bijzonder betreffende het feit dat ook zij nog niet zover gestegen zijn dat zij alle dingen weten en wij dus zelf goed hebben na te denken en event. op- of aanmerkingen naar voren dienen te brengen, wordt door deze medegedeeld dat vanavond gesproken zal worden over de kwestie LOT en INCARNATIE en vervolgt dan woordelijk: In de eerste plaats moeten wij even vaststellen dat ik hier niet in de eerste plaats spreek over reïncarnatie als zodanig, ofschoon ik haar als bestaand erken. Het gaat hierover de incarnatie, dus de wording van de geest tot stofmens en het leven daarvan in stoffelijke vorm, gezien in verhouding tot het lot dat de mens ondergaat. Wanneer we later nog eens op reïncarnatie terugkomen - we zijn er al ettelijke keren over bezig geweest, ook al hier in de zaal - dan zal het mij ongetwijfeld mogelijk zijn hier wat dieper op door te gaan. Voorlopig zullen we de incarnatie dus eventjes, wat reïncarnatie betreft, terzijde schuiven, a.u.b. ook in de vragen die op het onderwerp volgen, tenzij het nu helemaal onvermijdelijk is. "Lot" noemt de mens al datgene wat hem overkomt en waar hijzelve geen invloed op uit kan oefenen, of denkt geen invloed op uit te kunnen oefenen. Incarnatie noemen we elke wording van de mens in de stof. Hoe moeten we deze dingen zien? Hoe staat dit alles eigenlijk in werkelijke verhouding tegenover elkaar? Een mens incarneert; een geest, na lange tijd zoeken in de grote donkere ruimten en hallen die het voorportaal zijn tot het leven, besluit uiteindelijk een lot te accepteren. De omstandigheden van zijn eigen wezen, plus zijn verlangen tot nieuwe ervaring hebben daaraan meegewerkt. De geest tracht om de stof te benaderen; hij dringt door in het wezen van een wordend kind, en is daarmee onverbrekkelijk gekoppeld aan het lot, het lot dat in zichzelf vaak grillig is, want deze geest heeft niet na kunnen kijken wat er nu precies eigenlijk de oorzaak van is dat deze ouders goed die slecht zijn, waarom deze ouders zo'n uitstraling hebben en die een andere, heeft geen idee van de waarderingen die op de wereld leven. Al datgene wat er was, misschien uit een vorige incarnatie, is al lang en lang verbleekt. En nu sta je in de wereld; je hebt gekozen, je incarneert. Een lastige kwestie, want daar wordt je ineens in die wereld gebracht; uit de warme beschutting van de Moeder sta je daar tegenover het felle licht en de vele ervaringen die de wereld brengt, en je weet niet anders of het hoort zo. Je merkt niet of je in een zijden bed ligt of dat je misschien op een hoop vodden wordt neergevlijd. Wat je wel merkt, en misschien het belangrijkste is, is de liefde en de genegenheid die je tegemoet wordt gebracht, de bescherming die je omgeving je geeft. Langzaam maar zeker groei je verder, en hoe verder je groeit hoe meer je doordringt in het kennen en weten der stof. Eerst de ervaringen van het kind dat leert wat water is, en waarvoor je het kunt gebruiken, dat stoelen en stoelpoten in het begin levende wezens, later ziet als dode, dienende voorwerpen; het kind dat begrijpt de relaties tussen andere mensen, begrijpt dat je sommigen kunt vertrouwen en sommigen moet wantrouwen, begrijpt iets van stemmingen. Dan de school: leerstof die, voortdurend fel op je inbrandend, vertelt van lezen en rekenen en van taal, van geografie en geschiedenis, kortom die je overstelpt met een veelheid van gegevens, die over het algemeen slechts ten halve of niet gewaardeerd worden en desondanks - ik zou haast willen zeggen omwille van den brode en het liefkozend woord - moeten worden bestudeerd. Hoe die opvoeding plaatsvindt dat zouden we hier "lot" kunnen noemen. Ze heeft een heel grote invloed op het verdere verloop van je leven. Het is een heel verschil of je als Hindoe geboren wordt of als Moslem, ofwel dat je terecht komt in een wereld waar je streng orthodox-christelijk wordt opgevoed of misschien katholiek. Elk van die milieus heeft zijn eigen sfeer, z'n eigen bewustwording, zijn eigen richting die gegeven wordt aan, nu ja, laten we maar zeggen, de wordende mens. Een groot gedeelte van de ideeën die in U worden vastgelegd zullen later beslissend zijn wanneer U tegenover de wereld komt te staan. Dat weet je dan nog niet, maar zo is het dan toch. Het leven gaat verder en je moet een beroep gaan kiezen of je trouwt; weer allerehand factoren van buiten af die een voortdurende invloed hebben op je bestaan. De wereld beweegt zich in een schaakspel van politiek, in een voortdurende

verandering van sociale verhoudingen, de wereld beweegt zich met allerhand economische moeilijkheden en voordelen en je weet eigenlijk niet waar je aan toe bent, want je hebt er helemaal geen invloed op. Toch is het lot niet direct je noodlot, het is niet de eeuwige gebondenheid van een karma dat nooit gebroken kan worden, integendeel, elke mens ervaart. Maar wanneer duizend mensen hetzelfde zien, hetzelfde ondergaan en hetzelfde ervaren, dan zullen duizend verschillende reacties ontstaan, duizend mensen zien een beeld met andere ogen, vormen zich een ander beeld van het geheel, hebben andere emoties, hebben andere gedachten, wensen en gevoelens. En daar zit nu de directe verbinding van lot en incarnatie. Want incarnerende, ben je afgegaan op een sfeer, op een aantal gevoelens en krachten die rond je waren, een aantal impulsen die je bewogen, die stoffelijk haast niet zijn weer te geven. Het kan de uitstraling zijn van een vredig gezin, of misschien de aantrekkelijkheid van een vlinderachtige geest die, in weelde levende met een voortdurende begeerte naar nieuwe dingen, om zich grijpt. Je hebt iets van jezelf herkend in de wezens die je hebt gekozen als je ouders. Verder wist je er niets van. Maar er was in die sfeer iets wat je begeerten beloofde te vervullen. In de wereld verander je later wel van oordeel, maar daarvoor is de wereld. De mens die dit gekozen heeft ziet dus reeds voordat hij het stoffelijke betreedt, de wereld vanuit een bepaald gezichtspunt. De geest wordt als het ware op de aarde gebracht met een beschouwingwijze, met een drang tot zekere handelingen die, niet uit stoffelijke termen voortvloeiend, in de geest verankerd zitten als kern van bewustzijn. Dat is de zaak. Incarnerend bepaalt men als het ware een deel van zijn lot, door een zelfstandige en vrijwillige keuze. Het is alsof je een bioscoop binnenloopt om een film te zien van 2 uur, afgaande op de aantrekkelijkheid van de titel, niet wetende wat het verhaal behelst. Wanneer je binnen zit, kun je niet meer naar buiten, maar je hebt het zelf gekozen, en waar je gaat zitten in de bioscoop is je eigen zin, je eigen kwestie. Of je er het beste van maakt, of je gaat ergeren over de gruwelen die er misschien op het witte doek worden vertoond, is ook je eigen zaak. Je bent binnen gegaan in het leven, je bent geïncarneerd en daar ligt je lot, je grote lot, je wonderlijke lot. Kijk eens aan, als U staat in de wereld met al Uw moeilijkheden, met al Uw problemen zoals U op het ogenblik hier voor mij zit, zoals die hele wereld hier rond ons gaat, die mensen die daar voorbijgaan, die daar in de tram zitten, die auto die daar wegsuist, die fietser die daar voorzichtig is omdat hij bang is dat het glad zal worden, al die mensen die hebben van het begin afaan bij de incarnatie voor een groot gedeelte bepaald hoe en wat hun leven zou zijn, zelf, door hun eigen keuze, krachtens de eeuwige wetten gedreven tot een verwerkelijking van datgene wat in hun wezen als een noodzaak, als een uitingsdwang leeft, zijn ze gekomen, ze zijn geïncarneerd. Nu komt het leven en daar zit U. Eén keer bent U een geest geweest die misschien dalend uit lichtesferen of opstijgend uit het duister, in de schemerige voorhallen des levens zocht naar een contact, naar een sfeer waarin hij zich thuis voelde, naar een omgeving waar hij om enigerlei reden dacht in te kunnen en te moeten leven. En zo bent U geïncarneerd, zo staat U hier op het ogenblik en Uw hele leven, de reeks der gebeurtenissen die U eigenlijk niet bepalen kon, is het resultaat hiervan. Denkt dus niet dat het lot zo maar zonder meer op U afstormt, dat het Uw noodlot is dat U juist in deze tijd bent geboren waarin geen mogelijkheden meer zijn voor zeeroverij misschien of vrijhandel op grote schaal etc. U denkt misschien dat het Uw noodlot is in deze tijd geboren te zijn, met deze zeden, die U maar half liggen. U denkt misschien dat het eigenlijk jammer is dat U op het ogenblik leeft. Dat komt omdat U mens bent, omdat U de kern van Uw eigen geestelijk wezen zo moeilijk meer benaderen kunt, maar diep in U is iets wat "ja" heeft gezegd tegen deze sfeer, deze omstandigheden, deze kracht; vergeten we dat niet. Nu ontwikkelt zich het patroon van het leven; het verhaal begint eigenlijk wanneer de beschermende kring van het gezin gebroken wordt en het kind zijn eigen weg moet gaan door de wereld. Aan alle kanten zijn er verleidingen, verlokkingen, zijn er krachten die uitnodigen om te zondigen tegen hetgeen de jeugd heeft geleerd. En geloof me, er is haast geen enkele mens die voortdurend en zijn gehele leven lang, zich vast blijft houden aan de ingeprente waarde van z'n jeugd. Uiterlijk misschien "ja", innerlijk zeker "nee". De mens moet kiezen en de wereld ligt vol met verlokkingen open, de verlokkingen van deze tijd, van dit milieu dat U gekozen heeft. En U kunt kiezen uit die veelheid daarvan, maar de grote tendenz van het leven is een vaste, afgepaalde baan waarin de gebeurtenissen, door het lot gejaagd, verderhollen zonder dat U ze kunt stuiten. Een mens kan niet zeggen zoals eens Josua deed: zon sta stil. Een mens kan niet zeggen: "leven sta stil of verander je". Dat kan ook geen geest, dat kan alleen God. Maar je kunt wel trachten om in het leven de waarden te vinden die bij jouw wezen horen, de dingen te doen die voor jou belangrijk zijn, waartoe je je gedreven voelt, waartoe je ^{je} voelt gedwongen te worden als het ware door een kracht die door al het stoffelijke

heen, over elke stoffelijke impuls heen, telkens weer poneert: en dat wil ik. Uw lot, ja zeker, maar ook Uw geest, Uw incarnerende geest met zijn mogelijkheid om de wereld te zien uit een eigen standpunt. En dat is het belangrijke van deze dagen: dat U leeft op Uw wereld, dat is hetgene waar het om gaat. U bent op deze wereld gekomen en geen God heeft U gedwongen, geen engel en geen duivel, want vrij van wil zijt ge, wezen zijnde, mens, geboren uit de rode Adam, zodat ge zelf kunt bepalen of ge neer zult dalen tot de aarde of dat ge die andere spanningen nog langer zult behouden en blijven in een sfeer van langzaam stervend licht of van diepe duisternis die een kwelling is. U heeft de keus, U kunt elke keer weer opstijgen tot de voorhof des levens en zeggen: "hier vind ik iets, nu zal ik incarneren" of U terugtrekken en zeggen: "dit, nee, dit is mij te vreemd, dit past mij niet". Nu staat U er, U heeft gekozen, het is Uw vrije wil dat U leeft als mens in deze tijd, in deze omgeving, het is Uw vrije wil dat U geboren zijt uit deze ouders. Zeg dus nooit dat U de wereld ingegooid bent en dat het noodlot U verder jaagt, en zeg ook nooit dat U aan het leven niets kunt veranderen. U kunt het leven door zoveel brillen beschouwen, je kunt het rozig zien, het licht van de optimist, je kunt het zien in het somber getinte grijze grauw van de pessimist, je kunt het zien in het heldere witte licht van de realist. En realist moet je zijn in het leven; de werkelijkheid zoals die zich aan U voordoeft op het moment, die moet U verwerken, niet de dromen die er omheen hangen. De mens die droomt, ten goede of ten kwade, de mens die zich bezighoudt met het verlangen naar de oude tijd, of het mopperen over de jeugd, de mens die zegt: het zou anders moeten zijn" en zich een beeld maakt zonder het in z'n eigen leven te verwerkelijken, die is niets waard, die vergooit z'n tijd, z'n leven en z'n krachten. Ja, die wordt door het lot gedreven, inderdaad, maar deze mens kan niet met de werkelijkheid werken, met het leven dat hem als werktuig in handen is gegeven om hier op deze aarde, op dit moment, de ervaring op te doen waaraan de geest behoefte had, waartoe hij geïncarneerd is. Vrienden, als je dan zo staat en je kijkt terug op je leven - doet U dat allemaal maar eens rustig, zo in een beslotenheid van de avond thuis of zo - dan zult U tot de conclusie komen: al deze dingen die mij gebeurd zijn, hebben mij eigenlijk iets geleerd. En U zult terugkijken en zeggen: en dit was slecht en dat was goed. Zegt U dat nu a.u.b. niet, spreekt U niet van goed en kwaad, spreekt U niet die verdoemde woorden die een onderscheid maken tussen mens en mens en een mens en z'n daden; vraag U af: waarom en hoe? Heb ik gefaald en waarom heb ik gefaald? Zoek de kernen en de drijfveren van Uw wezen na en ge zult begrijpen dat Uw lot nog niet zo dwaas is geweest, dat hetgeen wat het leven U gegeven heeft goed was en dat het krachten had veel verder reikende dan al wat U zich voor kunt stellen. In de geest gekomen zult U het natuurlijk weten, maar in de stof is het ook belangrijk, want het lot is alleen Uw meester, wanneer de ontevredenheid, die onberedeneerd alles verwerpt, U voortjaagt en U voort doet gaan zonder dat U zich realiseert waarheen. Er was eens een wijsgeer en die goeie man ging een wandeling maken met een collega en toen kwamen ze langs een mesthoop en op die mesthoop bloeiden een paar bloemen, zo daar heengewaaid en in de stilte van die stinkende plaats langzaam gegroeid tot schoonheid. Toen zei de een: deze plaats is hels, ruik de kwalijke lucht, zie de ruwheid van de omgeving. Toen sprak de ander: deze plaats is God gewijd, zie hoe teer en schoon de bloem omhoog rankt, zie hoe ze in de fijnheid van haar kelkbladeren de zon ontvangt en leeft vol vreugde. De tweede had gelijk, de tweede zocht het positieve, het werkelijke eruit en voor hem bestond er geen hel, voor hem was de kwelling die voor de ander bestond teruggevallen toen hij de schoonheid zag van een bloem. Uw leven biedt zoveel wat schoon is, wat wonderlijk mooi kan zijn. Laat dit dan hetgeen zijn waarop Uw aandacht zich vestigt; zoek het goede, versterk het goede zoals U het op het ogenblik ziet, dat wat U vreugde geeft van binnen, dat wat U tevredenstelt en doet zeggen: "ja, zo is het goed om te leven en te bestaan", en laat al het andere opzij. Wanneer U denkt dat de wereld een mesthoop is, dan stinkt ze, mijne vrienden, en dan wurgt ze U met haar walm en stank. Maar als gij ziet naar de bloemen die zij voortbrengt, naar de reine en de klare geest die nog over de wereld kan gaan, als U kijkt naar alle dingen die goed zijn - en er zijn er zo vele - naar al datgene wat schoon is in mens en dier en plant, dan zal de grootste verschrikking U niet kunnen dwingen; dan zijt ge meester van Uw lot. Dan is een incarneren wat ge hebt gedaan uiteindelijk niets meer en niets minder dan een ogenblik uitvliegen. Ge zijt een ogenblik neergegaan, ge ziet de schoonheid van een ander leven, ge neemt de ervaringen eruit en ge keert terug tot de wereld waaruit ge gegaan zijt, op een hoger peil. Dieper dan gij waart voordat ge in de stof kwaamt, kunt ge in geestelijk bewustzijn althans niet dalen, wel in beleven. Beleef dus het goede, dat, wanneer zo dadelijk het uur slaat, wanneer de dood komt, wanneer het somber en koud worden van deze wereld langzaam wordt tot een nieuw bestaan, dat ge dan de vreugden met U medraagt, de lichtende krachten, de ervaringen waarnaar Uw geest gehunkerd heeft toen hij uiteindelijk besloot de vrijheid van het geestelijk zijn prijs te geven voor het gebonden zijn in de stof. Misschien kunt ge nu begrijpen,

waarom ik het onderwerp "lot en incarnatie" gekozen heb en tegenover elkaar gesteld. Uw lot, mijne vrienden, is inderdaad een beperking van Uw vrijheid, die bestaat zolang als ge een stofmens zijt, het is een dwang om te gaan in een bepaalde richting waarin de wereld zich beweegt met de onmogelijkheid zich geheel aan die wereld te ontworstelen en te onttrekken. Want zelfs de eenzame kluizenaar die hoog in de Himâlaya, geborgen ergens in een grot zit en mediteert dag en nacht, jaren lang, die voelt nog de stromingen der gedachten van de wereld rond hem wervelen, die is nog opgenomen in het gemeenschappelijk bewustzijn dat het lot van deze wereld tekent voor een ieder die leeft op deze wereld. Niemand kan zich daaraan onttrekken. Maar je kunt proberen het lot dezer wereld te zien als een beleven dat zonning is. En hoe meer ge de lichtende kracht en de zon zoekt in de gebeurtenissen des levens, hoe meer Uw lot zich schijnt te veranderen. Ik zeg "schijnt te veranderen", want naar stoffelijke termen blijft het zich misschien wel een beetje gelijk, blijft het ongeveer hetzelfde. Per slot van rekening, je leeft toch steeds in dezelfde wereld; je bent misschien wat gelukkiger, maar daar blijft het bij. Maar geestelijk gezien ben je dan vrij, vrij omdat jezelf kiest uit het leven datgene wat je nodig hebt, vrij omdat je leeft in een bewustzijn dat boven de stof verheven is en de geest rijp maakt om binnen te treden in dat grote Rijk van lichtende kracht waar wij allen eens uiteindelijk hopen binnen te gaan. Stel dat U dat niet doet, dat inplaats van Uw lot te beheersen en, meester/meesteres van Uw lot, te zoeken naar ervaring die voor U bewustzijn en licht betekent, U laat leiden door de gebeurtenissen, grommend en mompelend, een ogenblikje lachend misschien, dan weer honend, maar altijd weer drijvend op de gebeurtenissen, zelden ziend door eigen ogen. Dan komt U ook in onze wereld terecht, maar zonder geleerd te hebben, zonder bevrijd te zijn. En na een korte wijle van verpozen in deze wereld waarin ik leef, zult ge terug moeten keren tot de weke vaagheid van een voorhal des levens, hernieuwd moeten incarneren en hernieuwd moeten worstelen met het lot. Incarneren betekent een strijd aanvaarden, een strijd met het lot, een strijd met alle condities die Uw eigen wezen schijnen te ontkennen, die U dwingen in een keurslijf van bepalingen die ge eigenlijk niet prettig vindt. Het lot dat schijnt de meester te zijn die U voortdrijft, maar het lot dat kunt gij overwinnen wanneer gij geestelijk vrij blijft staan en na blijft streven datgene wat Uw werkelijke behoefte, Uw werkelijk verlangen is. Dan zult ge meer en meer gaan begrijpen dat het lot der menigte uiteindelijk wordt gevormd uit het begeren en de angsten der menigte; dan zult ge begrijpen dat Uw wereld van vandaag geboren is uit de mensheid van vandaag en dan zult ge meester van Uw lot zijnde, in innig medelijden met hen die nog slaven zijn van de loop der gebeurtenissen Uw geest uitzenden, Uw woorden spreken, Uw hulp bieden en meer en meer mensen bevrijden totdat incarnatie op deze wereld van U niet meer betekent een gebonden zijn aan het lot, integendeel een vrij staan in geestelijke hoogheid boven een lot, vrij leven het ware leven van de werkelijke mens, ervarend wat nodig is om verder te gaan in de sferen die men vaak noemt: de hemelse sferen of het hemelrijk. Daar moet het heen, vrienden. Velen sterven niet één maar duizend doden omdat ze wel incarneren, maar niet bereid zijn de strijd op te nemen die elke incarnatie betekent, niet bereid zijn om telken male weer te worstelen met het lot totdat ze het overwonnen hebben, een overwinning van geestelijke aard, door geestelijke kracht gerijpt, een overwinning die, eenmaal behaald, de mens zelfs meester maakt van de materie, ofschoon die ver valt buiten het onderwerp dat ik vandaag heb te bespreken. Gij kunt, ook nu nog, meester worden van Uw lot. Gij kunt, ook nu nog, de vruchten plukken van Uw leven, van Uw bestaan. Ge kunt, ook op dit moment nog, in de grote vrijheid binnentreden van al diegenen die niet verwijten, die niet verbitterd zijn, die niet in zelfmedelijden zichzelf en de mensheid kastijden, maar die zoeken naar de lichtplaatsen, naar het licht en de zon, die overal in het leven zijn, die begrijpen dat dit de waarden zijn waarin je tevredenheid kunt vinden en met deze tevredenheid gevuld, tegen het lot zeggen dat de wereld drijft: "kom en overwin me. Wat kun je me doen? Doden kun je me niet, vernietigen kun je me niet; je kunt me alleen maar lessen geven en elke les die je me geeft zal ik gebruiken om verder te komen, verder uit te stijgen boven je slavenzweep, zal ik gebruiken als een nieuwe trede om het bewustzijn te bereiken waarin ik werkelijk mijn God kan vinden." Vrienden, geïncarneerd zijt ge, incarneren zullen sommigen van U zeker nogmaals. Uw lot kan Uw meester zijn op dit moment, maar er is een wet die U vrijmaakt, de wet die men noemt de wet der naastenliefde, der vereenzelviging, de wet die U in staat stelt Uw eigen lot en de belangrijkheid en de bitterheid daarvan te vergeten in het lot van anderen, te vinden de krachten die goed zijn in elke mens, in elk ding, in elk gebeuren. En hebt ge dit gedaan, dan zult ge kunnen geloven, dan zult ge eerst werkelijk kunnen bidden, dan zult ge kunnen spreken tot hogere machten, niet als een mens die bedelt aan een onbekende vader of een verre oom, dan zult ge kunnen spreken als een mens die begrijpt wat er boven hem heerst, dan kunt ge geloven in een kracht die alles regeert, dan kunt ge begrijpen dat deze kracht in zijn wijsheid deze dingen zo be-

schikt en laat gaan, ofschoon hij U vrij laat Uw eigen plaats daarin te bepalen. En dan zult ge, krachtens dit weten, datgene kunnen vervullen, dat is gezegd aan hen die uitgingen om de mensheid te leren, niet met woorden vooral maar met daden. Dan zult ge de handen opleggen en genezen, dan zult ge de blinden ziend, de doven horend en de stommen sprekend maken; dan zult ge licht doen schijnen waar duister heerste en overvloed kunnen geven waar armoede is. En dat kan in Uw hart, vrij geworden van de ketenen van het lot, de goddelijke kracht zich uit tot alle mensen. En hiermede, vrienden, wil ik dit onderwerp als voldoende behandeld beschouwen. Wanneer U vragen heeft, dan zou ik U willen verzoeken om deze te richten tot de spreker die na de pauze tot U komt. Ondertussen maak ik plaats voor de tweede spreker van deze avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in de bovenzaal van "De Galerij", Laan van Meerdervoort 419a, hoek Fahrenheitstraat, D E N H A A G.

Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk Uw vrienden en kennissen, voorzover zij serieus van ons werk willen kennisnemen.

Goeden avond vrienden,

Het is voor mij dan vanavond de taak om voor U te behandelen een onderwerp naar Uw eigen keuze. Wat zal het zijn vandaag? (intelligentie: de zeeman of kapitein)

- x Voorz. We hebben van de vorige week een onderwerp overgehouden dat verwezen is naar deze rubriek: "Kunt U iets meedelen over de Djoemanssferen en welk verband bestaat er tussen deze sferen en de planeten?"
- Nou, ik zal proberen wat ik er van terecht kan brengen. Het is zo gelegen, dat elke sfeer haar eigen kleur heeft. Daar heeft U misschien wel eens van gehoord. Niet dat je kleurenblind bent als je in een bepaalde sfeer zit, hoor, en maar alleen één kleurtje ziet. Maar elke karakterisering van een sfeer, die kan in overeenstemming gebracht worden met een planeet. En nu is het eigenaardige dat ook alle planeten door haar invloed, evenzeer als alle sterrenbeelden, in een bepaalde kleur kunnen worden uitgedrukt. Dus een overeenkomst tussen sommige sferen en sommige planeten die is niet uit te schakelen. Hoe zit dat dan? Wel, toen de zon geboren deed worden hier die verschillende planeten die er rondzweven, toen ontstond er niet op al die planeten tegelijk leven. Er is trouwens op verschillende van die planeten nog leven, al is het niet allemaal van even hoge ontwikkeling. Op die planeten dus groeide en verging een bewustzijn zoals dit van de mensen. Dat werd geleid door de geest van die planeet. Wel eens van planeetgeest gehoord, ja? Nou, dat houdt dus in, dat een bepaalde phase van ontwikkeling wordt bereikt door de geesten die ook tevens door die planeetgeest geholpen zijn en eigenlijk daaruit geboren zijn, als je het goed bekijkt. Het resultaat is dan, dat zij zich in een bepaalde sfeer bevinden en vanuit deze sfeer werkzaam deel blijven nemen aan het hele ontwikkelingswerk van het zonnestelsel. Ik denk wel dat dat overeenkomt met die, hoe heet het?
- x Voorz. Djoemanssferen.
- Ofschoon ik het woord niet ken, hoor. En als ik dat allemaal zo ga bekijken, dan kom ik dus allereerst tot de conclusie dat er geestelijke invloeden moeten bestaan die gelijk in overeenstemming zijn met de uitstraling van de planeet. Dat is punt 1, maar ten tweede kom ik tot de conclusie dat deze geestelijke sferen zich stoffelijk moeten uiten op de een of andere manier. En wanneer ze dat nou doen, dan zou ik me voor kunnen stellen dat zij dus de geestelijke uitstraling van een planeet voor een groot gedeelte kunnen beïnvloeden nog, ook al zijn ze niet meer stoffelijk op die planeet aanwezig. Is daar tot zover protest tegen? Of nog niet? Nee? Dan gaan we weer verder. Ik ben blij toe dat ik het tot zover geschopt heb. Nou, kijk eens aan, wanneer zo'n planeet straling heeft, dan mogen we wel zeggen dat de remming van straling, die meestal een emissie van kleine deeltjes is - ja, niet van aandelen, hoor, dat is weer wat anders - en die blijft dan in het luchtledig of bijna ledige, dat ruimte heet, ongeveer gelijk. Dus die zullen op deze aarde ook aankomen. En naarmate die straling sterk is of zwakker is, zal die dus verder of minder ver door kunnen dringen in de sfeer, de atmosfeer van de aarde. Is dat het geval, dan krijgen we dus niet te maken op deze aarde met enkele of met één uitstraling, maar in de eerste plaats met de uitstraling van elke planeet als zodanig. En deze planeet kunnen wij koppelen met een bepaalde sfeer van bewustzijn. Is er nu protest, of nog steeds niet? Nou, erg prettig, dan gaan we weer verder. Nu hebben we dus gevonden een geestelijke factor: de sfeer met zijn ontwikkeling. We hebben gevonden de stoffelijke uiting daarvoor of uitingsmogelijkheid, de straling die vaak vanuit de eigen planeet gericht kan worden tot de andere planeten, en we hebben gevonden de wereld die op het ogenblik, voor dit zonnestelsel althans, het hoogst ontwikkeld ras heeft. Wat er verder aan hoog ontwikkelden in dit zonnestelseltje rondzweven is niet van, laten we zeggen, zonneoorsprong, komt niet van de zon uit. Nu kunnen we wel begrijpen dat dus deze aarde op het ogenblik het brandpunt is waarop die krachten zich het sterkste uiten. En wat zeg je nu als je in de sferen bent?

Elk ogenblik, dat een bepaalde aantrekkingskracht mij aanspreekt, ben ik in rapport daarmee, dan kan ik daar iets van verstaan, en versta ik er genoeg van, dan kan ik opgaan tot in die sfeer. Dus deze aarde geeft aan de aardbewoners de mogelijkheid om, dank zij de beïnvloeding die zij ook stoffelijk door deze stralingen ondergaat, in geestelijk contact te komen met sferen die corresponderen met de planeten, en die in hun geheel aangeven de ontwikkeling van de rassen die in de loop der tijden plaats hebben gevonden. Per slot van rekening, er is een tijd geweest dat er niemand op aarde was om van het mannetje in de maan te spreken, maar dat er wel wezens op die maan woonden die men op het ogenblik de mannetjes en de vrouwtjes van de maan had kunnen noemen. Er is een tijd geweest dat er een groot ras bestond op Mars en lang vóór die tijd waren op die grote ijle planeten wezens die, ofschoon niet stoffelijk vorm zoals U dat nu precies bekijkt, wel materieel, daar ook leefden en bewust waren. Al die dingen met hun wordingsgang, die worden nu naar beneden toe gebracht en die komen hier op aarde tot uiting. Wat gebeurt er? Wel, in de eerste plaats een stoffelijke beïnvloeding, want wanneer de straling van een planeet de aarde treft met een bepaalde versnelling plus een bepaalde frequentie of een bepaald trillingsvermogen, dan zal dat door de aardatmosfeer worden beroerd en vooral in de buitenste lagen daarvan een chemische omzetting plaatsvinden die het aanzijn geeft aan bepaalde krachten als lucht-electriciteit, versnelde deeltjes die de aarde toestralen, plus ook een subtiele, maar daarom nog niet te onderkennen verandering van de aardse verhouding, tot zelfs de aantrekkingskracht van de aarde. Die is heel gering maar er zijn fluctuaties in. Een menselijk lichaam maakt het mee; die mens wordt er door beïnvloed. Het is zelfs zo dat, als het een beetje goed gaat, dan kan zelfs je radioverkeer er door beïnvloed worden; dan wordt de verstaanbaarheid van een telefoongesprek over lange afstand er door beïnvloed enz. Ja natuurlijk, de sterke factoren die er optreden, dat zijn de zon en de maan, die zijn vlakbij; die anderen kunnen het niet zo merkbaar doen, maar zij werken net zo goed. En nu in zo'n lichaam, in zo'n beïnvloede wereld zit een geest die eigenlijk iets van zijn streven heeft dat gericht is op zo'n bepaalde sfeer. Dan zal zo'n geest dus daarmee in contact komen, in dat contact kunnen stijgen en misschien zelfs uiteindelijk die sfeer betreden. Maar hoe moeten we nu aan die geestelijke sferen denken? Dat is weer een andere kwestie, want dergelijke geestelijke sferen die zijn wel materieel niet zoals de Uwe, maar zij hebben toch een vorm die men als materieel zou kunnen erkennen of omschrijven. Elk zonnestelsel, aan de buitenkant van een sterrennevel geuit, heeft ⁱⁿde kern daarvan een soort duplicaat, in, ja, je zou het negatieve materie kunnen noemen. Dat is een heel andere verhouding. Er is als het ware voor elk van die planeten nog ergens een planeet. En die planeet kunnen we zien als de kern ten eerste van krachten door de hele sterrennevel, zoals er ook nog weer grote kernen midden in het Al bestaan die voor het Al beïnvloedend en voedend zijn, maar bovendien nog speciale afstemming op een bepaalde planeet, bepaalde ster, die de krachten daarvan, die wij moeten zien als gedachten, dus negatief haast in stoffelijke zin alweer, een sterk stempel op drukken. En nu geloof ik, al weet ik het dan niet zeker, dat wanneer ze je vertellen dat je huis in een andere wereld gebouwd is, dit tot op zekere hoogte waar kan zijn. Per slot van rekening, onze sferen die behoren nog zo dicht bij de aarde; we zijn nog zo klein, maar zou het niet mogelijk zijn dat in die andere vreemde werelden, waarvan wij weten, ook een huis bestaat voor U, en dat er ook een vorst is, een meester, een meester die gelijktijdig een van de geestelijke meesters is van de planeet waarvan je gekomen bent. Het is maar een veronderstelling; zeker weten doe ik het niet, maar het lijkt me lang niet onwaarschijnlijk. Nu dan zal ik eerst eens kijken of daar wat op te vragen of te zeggen is, voordat we verdergaan. (Geen vragen). Dus, dan gaan we nog even door. Nu heb ik die veronderstelling naar voren gebracht en ik heb er een gek woord bij gebruikt "negatieve materie", dus het omgekeerde van materie. Nu zou ik willen zeggen: geest is eigenlijk ook zo iets, want stof is de directe binding in massa van kracht, terwijl geest juist de spreiding van krachten is, omgrensd door de massa waartussen hij zich beweegt. Wanneer we dat voor die sferen nu ook weer aan gaan nemen, dan zal dus elke sfeer in de eerste plaats haar eigen planeet, dus haar eigen oorsprong helemaal kunnen doordringen zonder dat je er van buiten wat van ziet. Als het zo is, dan kan het wel zijn dat er een zeer hoog beschaafd ras op Mars nog leeft, alleen niet in stoffelijke vorm, waarvan de invloeden op die planeet nog merkbaar zijn. En wie weet is er op het ogenblik ook een ras in ontwikkeling op Venus, nietwaar? Ofschoon wat er op Venus is, is alleen maar een nederzetting en die heeft het niet zo erg gezellig; het stormt er nogal en het regent er ook. Maar enfin, met een nederzetting hebben we niets te maken voorlopig, die hoort eigenlijk niet hier. Nu is dit ook voor de aarde het geval. Als dus deze aarde bewoond wordt door U, dan moet zij als het ware gelijktijdig beïnvloed of bewoond worden door andere wezens die niet stoffelijk op deze wereld bestaan en toch voortdurend daarop werkzaam zijn. Nu, en daar kun je zo zelf dan je conclusies uit trekken. Er zijn dus anderen die geestelijk werken, richting geven ook aan het stoffelijk

verloop van de aardse ontwikkeling, die met hun eigen sfeer een definitieve invloed hebben op al hetgeen wat er hier als mogelijkheid in het gezamenlijk bewustzijn van de mensheid optreedt. En dan is het maar een hele kleine stap van daar tot iets wat de meeste mensen wel geloven in hun hart: dat er een onbestemde kracht is van de natuur die met ons verwant is. Soms heb je het zo als je in de storm loopt. Waarom is de ene storm niet gelijk aan de andere? De ene keer dan stimuleert hij je, dan wekt hij je op, dan voel je je prettig, dan wil je er gewoon tegenin lopen en de volgende keer, nee, dan hindert het je alleen maar. Een kwestie misschien van Uw eigen stemming, dat geef ik toe, maar het zou meer kunnen zijn. Zou het niet een verschil kunnen zijn van krachten die daarin werken? En dan kom ik vandaar nog een eindje verder en dan zult U zeggen: "wat loopt hij ver van huis af", maar ik zit nu toch zo gezellig te praten. Wanneer nu de Ouden geloofden aan natuurgeesten - en wij weten dat er onder sommige omstandigheden werkelijk nog natuurgeesten voorkomen - zou het dan erg bout zijn om de zeggen dat deze wezens, die volgens de legende geen ziel hebben, nietwaar? - Er wordt b.v. verteld dat een meermin die leeft driehonderd jaar en daarna wordt ze tot schuim aan de oppervlakte van de zee enz. geen ziel, geen voortbestaan - in werkelijkheid iets anders zijn, wat we voorbijgezien hebben, dat zij als het ware invloeden zijn en voertuigen van machten die wonen in een andere sfeer maar werkzaam zijn op deze planeet? Dan wordt er veel verklaarbaar, dan wordt verklaarbaar hoe geestelijke krachten op een gegeven moment op deze aarde met stofmensen samen kunnen spreken over wat er gebeurt en zullen besluiten daar leiding aan te geven in een bepaalde richting. Dan wordt het veel duidelijker waarom deze dingen zo zijn, omdat de mens, wanneer hij geestelijk een volmaaktheid bereikt heeft waardoor hij aan de aarde ontgroeit, nog niet in staat is de aarde als zodanig los te laten, want hij hoort bij het geheel "aarde" en verplaatst dus zijn werking en werkzaamheid in een andere sfeer, maar treedt vandaaruit voor het geheel "aarde" nog altijd evenzeer handelend en vormgevend op. Nou, heb ik het netjes gedaan vandaag?

x Ja, keurig.

- Ja? Nou, als het zo keurig is dan ben ik er erg blij om. Gaan jullie dan maar netjes een kopje koffie drinken en dan geef ik het medium vrij. Pauze en daarna de "vragenbus". Goeden avond.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan het correspondentie-adres van de Orde der Verdraagzamen, de Ruijterstraat 80, D E N H A A G.

U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

NA DE PAUZE.

Goeden avond vrienden,

Wij zullen dan proberen om de vragen te beantwoorden in zoverre ze niet van een te persoonlijk karakter zijn. Mag ik dus verzoeken om met het stellen daarvan te beginnen?

x In verslag no. 115 op blz. 41 wordt het een en ander gezegd over de symbolieke betekenis van de getallen 1 t/m 10. Het getal 5 wordt daarbij aangegeven als symbool van het ontwakend bewustzijn in het dier, waardoor het tot een beperkt denken in staat is. In een esoterische Orde, aan onze vrienden aan de andere zijde wel bekend, komt het getal 5 nadrukkelijk op de voorgrond, o.a. in het symbool "pentagram", waaraan de betekenis gehecht wordt van een diep-innerlijke verlichting, n.l. bewustwording door zuivere werkzaamheid, in dezelfde zin als karma yoga. Mijn vraag is nu hoe deze hoge betekenis te verzoenen met de aangehaalde interpretatie van het getal 5.

- Te verzoenen is ze heel gemakkelijk, wanneer de geachte vraagsteller er rekening mee wil houden dat de gegeven interpretatie in vele gevallen gebaseerd is - en bij ons altijd - op de zuiver stoffelijke wordingsgang en omstandigheden. Een interpretatie in esoterische zin, gaande vanuit de sferen en niet vanuit de aarde, achten wij ons niet gerechtigd om in het openbaar te geven. Ik zou dan verder geachte vraagsteller erop willen wijzen dat het pentagramaton of pentagram een teken is van beheersing van bepaalde sferen en als zodanig dus een beheersende macht uitdrukt, waarbij een zekere sfeer t.o.v. degeen die het zegel hanteert, wordt tot een dierlijke wereld t.o.v. de mens. Hier zit dus inderdaad dezelfde betekenis in, alleen wordt het hier op een hogere trap hernieuwd weergegeven. Waar we echter onder mensen werken, achten we het verstandiger om de menselijke betekenis in de eerste plaats naar voren te brengen en de andere, meer esoterische betekenissen, te laten rusten tot het ogenblik dat wij in een kring, die daarvoor geschikt is, dieper in kunnen gaan op de betekenis van elk cijfer afzonderlijk. Geachte vraagsteller zal ongetwijfeld weten dat in een dergelijk geval niet met een simpele opnoeming kan worden volstaan, maar dat aan elk cijfer een zodanige hoeveelheid van begrippen vast wordt geknoopt, dat de behandeling per cijfer volledig, ongeveer een uur zou vragen. Ik hoop dat dit voldoende is.

x In Jan. '54 werd de algemene inwijding voortreffelijk uiteengezet, o.a. in verslag no. 62. Op blz. 3 van dit nummer wordt het stadium beschreven van het stellen van

een magische daad. Men zal zichzelf b.v. niet van hoofdpijn mogen bevrijden. Het geval doet zich echter voor, dat wij onze wil gebruiken om ons tegen een ziek- worden te verzetten. Verschillende omstandigheden kunnen gedacht worden dat dit zal nodig zijn om verplichtingen te kunnen nakomen, van welke aard dan ook. Het komt mij voor dat men hier dan ook een magische daad mee stelt. Moet dit nu af- gekeurd worden of is het motief, waarom wij daartoe onze wil uitoefenen, beslis- send?

- Ik meen dat bij de juiste aanvaarding van de formulering "magisch" als beheersen van krachten buiten het "ik" door de krachten in het "ik" zeer zeker niet van toepassing is op het aangehaalde voorbeeld. Hier is een kwestie van een persoon- lijke beheersing van de geest over de stof, waardoor de stof tot een verandering van bepaalde harer processen wordt gedwongen, die ik eerder onder het hoofd "zelfbeheersing" in de edelste zin, dan onder het hoofd "magische daad" zou wil- len onderbrengen. Ik hoop dat hiermee ook dit probleem duidelijk genoeg gesteld is. Ik acht het zeer zeker gerechtvaardigd, en om verder te gaan, ik acht het zelfs de plicht van elke mens die daartoe in staat is, zijn lichaam volledig ge- zond en zonder feilen te houden, opdat de geest zich volledig, ook stoffelijk, zal kunnen uiten wanneer de noodzaak daartoe bestaat. Voldoende?
- x Dus met eigen kracht mag men zich wel van hoofdpijn bevrijden?
- Maar niet langs magische weg. Dus, om het nu precies te stellen: U moogt wel door Uw eigen wilsvermogen, Uw eigen geestelijke kracht, Uzelf bevrijden daarvan, maar U moogt geen bezwering of aanroeping uitspreken tot krachten buiten U, om hierdoor hetzelfde resultaat te bereiken. Dit laatste is de magische daad.
- x Dank U zeer.
- x De uitleg op blz. 41 van no. 115 t.a.v. de betekenis van "het woord zal niet le- dig tot Mij komen" is mij onbegrijpelijk, en wel omdat ik niet bevatten kan dat een uiting van God ooit ledig zou kunnen zijn.
- Wat is het Al, wat is de cosmos vanuit menselijk standpunt? Voor meer dan 99% ledig. God is dus in de ruimte inderdaad het ledige, Hij is het grote ledige waarin alle verschijnselen zich kunnen uiten door de kracht van het ledige. Het woord echter, oftewel het grote zijnde, kan tot mij niet ledig komen, omdat het voor mij zich slechts uiten kan in verschijnselen en ik in de verschijnselen eerst kan komen tot een erkenning van de grote kracht die in zichzelf geen uiting be- hoeft en daarom, vanuit dat standpunt bezien, voor mij leeg is. Voldoende?
- x Dank U.
- Overigens een stukje dialectiek.
- x De vorige week vroeg ik U, welke de 7 heilige planeten zijn. U zei, dat U er geen kende. Ik heb nagekeken, waar ik het gelezen had. De theosofen en ook A. Bailey beweren het volgende: "De hiërarchieën van ons zonnestelsel handelen, heersen en openbaren zich door de zon en de 7 heilige planeten, evenals door de andere grotere en kleinere planeten, waaruit ons zonnestelsel bestaat". Is U het hier niet mee eens?
- Persoonlijk ben ik het er niet mee eens, omdat ik de betiteling "heilig" niet wil geven aan een planeetgeest die nog in ontwikkeling begrepen is. Voor mij houdt het begrip "heilig" in het betreden van een hoger bewustzijn dat gesteld is boven het voor ons op het ogenblik bestaande. Deze, inderdaad in het werk van Bailey - ik meen "De Zonnehiërarchie" dat het heet, of "de Zonneinwijding" naar voren gebrachte, inhoudt; het werk zelf is zeer waardevol overigens - dat een verschil wordt gesteld tussen ons die leven op een planeet en verschil- lende andere planeten, die als wezen geuit dus de planeetgeesten zijn, en een sterk verschil tussen deze stelt. De zon is op haar weg tot voleinding, en even- zeer met haar en op weg tot de zon zijn de planeten. Ze hebben hun baan niet voleind, ik kan ze niet heilig noemen of heilig zien; ik kan ze slechts zien, strevende in grotere en veel bewustere sfeer, zoals wij in onze kleine sferen streven en U ongetwijfeld ook in de Uwe doet. Ik verzet mij uitdrukkelijk tegen het begrip "heilig". Verder wil ik gaarne toegeven dat mij bekend is, en met mij aan de Orde bekend is, dat een aantal planeten en planeetgeesten inderdaad een bewustwording bereikende o.a. bindend kan worden geacht voor de inwijding van de mens, maar dit laatste geeft hun m.i. geen recht zich te plaatsen boven alle andere schepselen die gelijktijdig naar bewustzijn streven, noch acht ik het ge- rechtvaardigd hen daarom te plaatsen boven dezen. Wij mogen ze misschien zien als leraren, als leiders of als meesters, maar nooit als heiligen of heilige planeten. Op dat moment stellen we ze buiten ons bewustzijn in een andere sfeer. Voor mij niet acceptabel.
- x Dank U wel.
- x Is de Franse priester abbé Pierre alleen maar een goed mens die de naastenlief- de in de praktijk brengt, of is hij meer dan dat?
- Hij is een Christen, zo waar als er zelden een voorkomt, en een bewuste, zo be- wust dat hij zijn bewustzijn verbergt inplaats van het uit. Ik geloof dat voor de- geen die de vraag stelt, hiermee het probleem is opgelost, de anderen moeten het zelf maar uitkienen.

- x Dank U wel.
- x Een mens wordt plotseling uit het leven genomen b.v. ongeval. Blijft deze mens dit laatste beleefde steeds weer beleven tot hij overtuigd wordt dat hij is overgegaan? Wie moet hem hiervan overtuigen; Is dit een intelligentie of een uitgetreden geest van een levend mens?
- De laatste punten van de vraag eerst behandelend: de uitgetreden geest van een mens kan, vooral in sommige lagere sferen en in de nevelsfeer, vaak evengoed werk doen als een geest uit een hogere sfeer en zal als zodanig dus, wanneer voldoende bewust, daarvoor ook inderdaad gebruikt en te werk gesteld worden. Echter mogen we opmerken dat het voortbestaan van die toestand het resultaat is van het plotselinge doodsmoment dat voor het bewustzijn een schijnbaar stilstand van de tijd tot stand brengt. Er worden geen nieuwe ervaringen ontvangen op het vlak waarop men ze zoekt en als zodanig acht men dus de laatst bestaande indruk nog steeds van kracht en geldend. Zo blijft men inderdaad deze laatste fase zeer lang beleven, tenzij een realisatie van de overgang plus een aanvaarden daarvan plaatsvindt. Wanneer dit gebeurt, dan kan dit over het algemeen het eenvoudigste, door in het gedachtenbeeld in te treden als een voor deze persoon zich als mens of bijna mens voordoend wezen, dat eerst, wanneer het contact is gelegd, meer van de ware geaardheid tracht te onthullen of onthult. Het is begrijpelijk, dat voor het optreden in een menselijke vorm en het overbrengen van een mededeling die een menselijke uitgetreden geest, van voldoende lichtende kracht, tot stand kan brengen, veel voordelen heeft boven de wijze waarop de geest dit vaak doet. De geest n.l. kan zich niet altijd onmiddellijk in de bestaande toestand zodanig verplaatsen, dat een voor een modern mens volledig acceptabel beeld van een vreemdeling b.v. wordt gegeven. Dit kan een mens echter, die in deze tijd en op dit moment op aarde leeft, voor deze mens veel makkelijker voorstellen. Er wordt dus door vele groeperingen en ook door een bepaalde afdeling van onze Orde zelfs, bij voorkeur gebruik gemaakt van mensen die de gave van uittreding beheersen, omdat hierdoor een eenvoudiger benadering en verbreking van de eerste band plaatsvindt. Daarna wordt het werk over het algemeen overgenomen door geesten of intelligenten, zoals U het zeggen wilt, die reeds in lichtere sferen wonen en dan als verzorgers optreden, voor degenen die uitgetreden zijn wel eens en misschien zo iemand ontmoet hebben, de z.g. broeders in de grauwe pij en later de broeders in de witte pij. Dat is natuurlijk maar een aanduiding, maar het is voor een persoon die ingewijd genoeg is, voldoende.
- x Dank U zeer.
- x Wat is een bewust mens? Is dat diegene die zich zijn relatie met God bewust geworden is? Dat zijn ook veel dogmatisch gelovigen. Toch noemen we hen geen bewustgewordenen. Kunt U hier een definitie van geven? Ergens ligt toch een grens.
- Een bewust geworden mens is een mens die, zonder beperkingen, de volledige realisatie van de goddelijke kracht in al het geschapene, ook in zichzelf, tot het goddelijke begrijpt. En dit is het punt waarop b.v. een orthodox gelovige vaak struikelt, waar hij bij realisatie van de God in zich en een contact met deze God, weigert ditzelfde contact te zien voor anderen die van mening of gedachten verschillen, daarbij voor het werken van de goddelijke kracht in mens en wezen, de conditie stellen, dat deze denkt in dezelfde beperktheid als hijzelf denkt. Dit vormt dus nog een onbewustzijn. De bewuste mens accepteert het goddelijke, ongeacht de uiterlijke verschijningsvorm, in alle dingen en aanvaardt de uiting van het goddelijke in alle verschijningsvormen als gelijkwaardig. Voldoende duidelijk, of moet het aangevuld worden?
- x Dank U wel.
- x In een der verslagen las ik in een bespreking van het "Onze Vader", dat er Uwerzijds de voorkeur aan wordt gegeven te spreken over "het kwade" en niet over "het boze". Zijn die beide kwalificaties dan niet identiek?
- Er wordt niet gezegd "het boze" maar "den boze". "Den boze" is een personificatie van het kwaad in de duivel, de duivel die gezien kan worden als een moloch, entiteit, opgebouwd uit het totaal der bewust kwade daden en handelingen der mensen, dwingend vaak het bewustzijn dier mensen beïnvloedend, maar niet zijnde een zelfstandig bestaande persoonlijkheid. Het kwade daarentegen, is de aanduiding van al hetgeen wat als kwaad wordt erkend en gezien, zodat hier wordt gevraagd een harmonie met God. "Verlos ons van het kwade", betekent inderdaad het zoeken naar een harmonisch zijn met God, waarbij al hetgeen wat wij als met God strijdig voelen, uit ons wezen en bewust en bewustzijn verdwijnen. Spreken wij over "den boze" daarentegen, dan vragen wij een bescherming van God tegen een entiteit die wijzelf tot aanzijn gebracht hebben en stellen daarbij deze persoon vaak als zeer machtig voor. Vooral dit laatste ben ik niet van overtuigd dat goed is. Wanneer wij n.l. het kwade leren kennen voor wat het is, de samenstelling van de verkeerd erkende handelingen en daden, plus verlangens, begeerten en gedachten van het mensdom, zullen wij, door het kwade in onszelf te overwinnen, het kwaad als geheel evenzeer kunnen overwinnen en bestaat voor ons "den boze" niet meer.

Het kwaad blijft echter altijd bestaan, omdat wij terug kunnen vallen in de fouten die wij reeds eerder gemaakt hebben. Voldoende?

x Dank U wel.

x Wat is Uw mening over Hazdaznan?

- Onbekend. Gaat U maar verder met vragenstellen als er nog zijn. Ik zal kijken of ik inlichtingen kan krijgen. Kan ik ze niet krijgen, dan een volgende keer.

x Is het mogelijk, wanneer iemand de intense, oprechte wil heeft, als een goed mens te leven, dat hij zich dan aan zijn karma kan ontworstelen?

- Dan ontworstelt deze mens zich inderdaad aan zijn karma. Karma is de wet van oorzaak en gevolg die voortdurend zich uitwerkt maar waarbij vaak door de mens vergeten wordt dat bij elke verhoging van bewustzijn, men dichterbij klimt tot de kern van het zijn en de karmische weg die wordt afgelegd door het bewustzijn dus kleiner wordt. Een mens die streeft om zo goed te zijn als hij kan, zal dus ongetwijfeld zich in geestelijk bewustzijn verhogen en vele nieuwe realisaties omtrent zichzelf verwerven. Daarmede ontkomt hij aan de keten van de buitenrand van het rad en vervolgt zijn weg verder naar de kern toe. De weg die zal bij iemand die langzaam ontwaakt, ongeveer een spiraal zijn die eindigt in het middelpunt, voor anderen echter kan het zelfs een plotselinge bewustwording zijn, als een loodlijn gaande van de buitenkant naar het middelpunt. In beide gevallen wordt dus aan het karma zelf het wezen onttrokken, ongeacht het voortbestaan van de gevolgen in de wereld die door het wezen zelf niet meer beleefd wordt. Is dat duidelijk? Als er vragen op zijn, moogt U die rustig stellen, hoor.

x Dank U wel.

x Vorige keer is er gesproken over "sterren als levende wezens". Mag ik weten wat U bedoelde met de volgende zin: "Echter kan ook een planeet zonder meer uit zichzelf tot ster worden onder andere condities".

- Wanneer een planeet bij een uitgestorven ster in de buurt staande b.v., in de loop van de tijd komt - ik stel mij voor b.v. in het onmiddellijk pad, de onmiddellijke baan van een komeet - dan kan vaak de kleine massa-vermeerdering van vluchtige materie die de komeet met zich meebrengt, deze planeet tot ster worden. Wanneer een planeet in zich de behoefte heeft om creatief te zijn, als wezen, zal zij dus trachten op haar baan het pad te kiezen, van elke afwijking gebruik makend in de uiterlijke omstandigheden, die haar uiteindelijk in de gelegenheid stelt om tot ster te worden, breekt in haar geketende energie, door de kleine vermeerdering van kracht en stof van buitenaf, dan los, is zij een ster en heeft zij in zichzelf een scheppend vermogen. Echter is het afhankelijk van haar innerlijke kwaliteiten of zij lang of kort deze status kan behouden. Voldoende duidelijk?

x Dank U wel, vriend.

x Over het behandelde tweede onderwerp van deze avond, zou ik willen vragen: is het waar dat van ons zonnestelsel de planeten Neptunus en Pluto niet door onze zon zijn uitgestoten maar van buitenaf in ons zonnestelsel werden ingebracht en naar aanleiding hiervan, zijn dat dan misschien de verbindingpunten waardoor in ons zonnestelsel ... (verder niet te verstaan).

- Neptunus is inderdaad een planeet, behorende tot Uw eigen zonnestelsel en is gebouwd voor een groot gedeelte, evenals enkele andere van de buitenste planeten, uit materie die oorspronkelijk uit Uw zon afkomstig. Wat Mercurius betreft, dit is een kwestie geweest, van een zeer grote massa, dood materiaal, meteoriet dus, die inslaande op de zon, een zodanige uitbarsting en versnelling teweeg bracht, dat daardoor een kleine planeet werd geschapen, nadat de rest van het planeetstelsel reeds tot stand was gekomen. Dit bracht met zich mede dat een andere, reeds bestaande planeet, daardoor werd vernietigd. Voldoende?

x Dit is wel voldoende, ja. Is dan die Neptunus een verbindingspunt tussen ons zonnestelsel en de verdere sterrenstelsels voor de geestelijke invloeden op ons zonnestelsel?

- Een vraag die bij haar beantwoording enige overweging vergt. Als U het gemerkt hebt, heb ik geprobeerd de beantwoording te omzeilen. U staat er op, U zult Uw antwoord hebben, maar dan moet ik het noodgedwongen enigszins raadselachtig geven. Het brandpunt van vele krachten uit zich wisselvallig en beïnvloedt wisselvalligheden. Het is slechts een brandpunt en niet de oorzaak van de straling zelf, maar wel het middel waardoor de straling wordt gebogen. Is dit begrijpelijk?

x Ja, dank U wel.

x Over het algemeen wordt gezegd: "Onze Vader die in de hemelen zijt". Nu heb ik een kleine verhandeling gekregen waar niet staat "Onze Vader", maar "Vader uit de hemel". Zoudt U daar eens iets over willen vertellen, hoe dat bedoeld wordt?

- Kijkt U eens, "Onze Vader" is helaas door het verschil in bewustzijn en religie van de mensheid, door velen geworden tot een soort van synoniem van eigendom, "onze Vader", niet van die andere, "onze". Vandaar dat we er veel voor voelen om dit weg te laten. Wanneer we zeggen "Vader" erkennen wij God toch zeker óók als Vader. Dan verder: "die in de hemelen zijt" wordt helaas foutief geïnterpre-

teerd dat Hij alléén in de hemelen is, wat zeker krachtens onze ervaring niet waar is. Wij stellen Hem ons voor als in de hemelen, maar Hij benadert ons op het moment dat wij ons tot Hem richten "Gij die uit de hemelen zijt", uit de hemelen tot ons zijt gekomen. Ofschoon deze wijziging natuurlijk zeker niet bindend is, U rustig de oude formulering kunt blijven gebruiken, mits U de interpretatie wilt aanpassen aan de gegeven wijziging. Dat lijkt mij wèl zo goed.

- x Ja, dank U wel.
- x Over het eerste onderwerp van deze avond wilde ik het volgende vragen: In het begin werd gezegd, wanneer men incarneert, dan moet men maar afwachten waar men terecht komt, als Hindoe of als Moslem of in een Christelijk land. Naderhand werd gezegd dat men de omgeving en de tijd zelf gekozen heeft. Dat zou dus met elkaar in strijd zijn. Kunt U dat nog nader verklaren?
- Ja, ik kan het U zeker nader verklaren. In de eerste plaats is het eerste wat U zegt niet volledig juist; hier staat het apparaat wat het bewijzen kan. Er is n.l. niet gezegd dat U niet bepalen kon waar U geboren zoudt worden, maar dat het niet te bepalen was, wat een andere implicatie heeft, zoals U begrijpt.
- x Nee, dat begrijp ik niet.
- Begrijpt U dat niet? Het verschil tussen "je kunt het niet bestemmen" en "wij kunnen niet bestemmen hoe" is m.i. toch wel een verschil. In het ene geval kunt U niet bepalen, in het andere geval is het van ons standpunt uit onbepaalbaar, omdat wij niet kunnen begrijpen in hoeverre de aantrekking en de sfeer dus, werkzaam is bij de incarnatie in een ander wezen. Duidelijk, of nog niet?
- x Nee. Mag ik daaruit dus concluderen dat men kan kiezen waar men incarneert?
- Dat kan men inderdaad, maar men heeft als incarnerende geest geen bewustzijn van de waarden en de consequenties van het Hindoe, of Moslem of wat anders zijn. Men incarneert, afgaande op de sfeer en niet afgaande op de erkenning en verschijnselen zoals de mens die kent. Het is voor ons dus zeer moeilijk te bepalen waarom iemand Moslem wordt of Hindoe of Boeddhist inplaats van Christen. Wij kunnen dan hoogstens zeggen: de sfeer die hij daar getroffen heeft vervulde beter zijn verlangen tot zelfuiting dan het Christendom kon doen. Duidelijk?
- x Juist. Kan men met het incarneren niet verdergaan dan de sfeer van een bepaald land, of kan men verdergaan tot de sfeer van een bepaalde stad en zelfs tot de sfeer van een bepaald gezin?
- Een sfeer van een bepaald gezin, inderdaad.
- x Kan men zover gaan.
- Zover gaat men. Kijkt U eens, de sfeer van een land kan een aantrekkingskracht voor U hebben, omdat het gemeenschappelijk denken van dat volk, elementen draagt die aan jezelf verwant zijn, en je zult dus gaan zoeken naar een mogelijkheid tot uiting in dit milieu. Dat is duidelijk, ja? Maar je zit nog met een andere moeilijkheid en dat is deze: het is algemeen en vaag, je hebt niet voldoende aan het kiezen van dat land, want je moet kiezen het punt waar je incarneert, dus moet je zoeken naar in de eerste plaats de stoffelijke mogelijkheid tot incarnatie, maar in de tweede plaats tot een stoffelijke mogelijkheid die zoveel mogelijk aan je begeren en verwachten tegemoet schijnt te komen in de sfeer en uitstraling die daar op dat moment heerst. Is het nu duidelijk?
- x Ja, als ik daar nog even verder op door mag gaan. Stelt U voor dat ik in het ene gezin te laat ben, kan ik dan het naastbijgelegen gezin b.v. kiezen?
- Het gebeurt inderdaad wel eens, en daar komen betreurenswaardige vergissingen uit voort; men denkt dan: nou, dit is goed, daar heb ik de gelegenheid, pak aan. En dan zou je eigenlijk bij de burgemeester moeten zijn en je komt terecht bij de putjesschepper. Maar dat doet alleen een geest die zeer onbewust is en over het algemeen vlucht voor het duister. Een geest die uit de lichtere sfeer incarneert, heeft over het algemeen voldoende bewustzijn om deze scherpe verschillen in plaatselijke uitstraling van personen zodanig gade te slaan, dat hierdoor dergelijke vergissingen voor de meer bewuste geest over het algemeen kunnen worden voorkomen.
- x Kan men verantwoordelijk worden gesteld voor de keus?
- Ik geloof dat men daar wel voor verantwoordelijk gesteld mag worden. Per slot van rekening, men heeft meerdere mogelijkheden. Wanneer U op een kruispunt staat waar drie wegen van U af voeren en één de weg is waarvan U afkomt, dan mogen we U toch wel verantwoordelijk stellen voor de weg die U inslaat, zeker wanneer U beweert dat U weet welke weg de goede is. En dat is toch eigenlijk hetgeen je doet wanneer U incarneert.
- x Maar ik weet niets daarvan.
- Dat is erg gelukkig voor U, want anders dan zoudt U ongetwijfeld bezwaard zijn met vele andere mogelijkheden die U voorbij heeft laten gaan. (gelach).
- x Maar ik kan me niet indenken dat ik verantwoordelijk gesteld kan worden voor dingen waar ik niets vanaf weet.
- Omdat U verwacht Uw stoffelijk bewustzijn met Uw totaal geestelijk wezen en bewustzijn. Uw geestelijk bewustzijn is een ander dan Uw stoffelijk, en U heeft geestelijk heel wat meer kennis dan U op het ogenblik stoffelijk naar voren kunt brengen.

gen. U bent wat dat betreft nog vaak zozeer beëngd in het stoffelijke- dat is niet alleen voor U bedoeld, maar voor vele anderen evenzeer - dat U niet kunt komen tot het doordringen van de geest, omdat die zich zo moeilijk laat vangen in woorden die je voor je zeggen kunt, die je voor je heen kunt praten. Zolang als je praat in je gedachten en je gedachten onder woorden moet brengen om ze te realiseren en niet kunt denken in het beeld, ben je over het algemeen nog ver verwijderd van de geest. Zelfs wanneer je dat eenmaal tot stand hebt gebracht, moet je nog leren door te dringen in de kennis van de geest en deze als het bewustzijn in de stof te verwezenlijken en te verwerkelijken. Dat is niet zo eenvoudig. Ik geloof dat de wijze waarop U dit stelt ongeveer hetzelfde is als het kind dat, net op de kleuterschool zijnde, zegt tegen z'n vader: ik kan me niet voorstellen hoe jij nu verantwoordelijk bent voor mijn levensonderhoud. Het heeft eenvoudig het begrip niet van de heersende omstandigheden en zal dat door ervaring moeten leren. Toch komt het moment dat het kind zijn verantwoording evenzeer zal moeten dragen. Het kind heeft ook nu reeds een verantwoording n.l. te zorgen dat het een goed mens wordt, maar het beseft dit nog niet bewust. En zou je er over praten, dan zou het kind je uitlachen en verderspelen. Begrijpt U? Zo gaat het U ook; er zijn in U vele gaven en bewustwordingen verborgen die niet naar buiten komen, omdat andere dingen U nog teveel bezighouden. Op het moment dat dat verdwijnt, krijgt U vanzelf het geestelijk bewustzijn. Ik hoop dat ik duidelijk ben, hoor.

- x Uit hetgeen U het laatst zeide concludeer ik dat degenen die zich als kloosterlingen of kluizenaars terugtrekken en zich dus onttrekken aan dit aardse leven, eerder dit bewustzijn zullen bereiken dan de normale mens. Is dit juist?
- Het bewustzijn van de geest zullen ze inderdaad sneller bereiken, maar niet de uitbreiding van bewustzijn van de geest, waardoor het leven eigenlijk gegeven wordt in de stof en wat het doel is van het incarneren in de stof. Zodat zij met een snellere bereiking van hun vroegere toestand, ook reeds tijdens de stoffelijke vorm, aan de andere kant zich binden aan een gelijkblijven inplaats van aan een stijgen. Zij kunnen dan over het algemeen, tenzij zij op andere wijze zeer intens met de stof gebonden zijn - ik denk hier b.v. aan kloosterlingen die actief zijn, ziekenzusters e.d., dus die actief deelnemen aan het lijden en streven van de mensheid - die kunnen wel hun bewustzijn uitbreiden, die anderen kunnen dat niet, blijven staan op het punt dat zij geestelijk bereikt hadden en kunnen niet verder. Bij hun bewustwording kunnen wij dus zeggen - in de geest dan, na het sterven - zij zijn niet verder gekomen en zullen, willen zij verder moeten gaan waarschijnlijk in de stof terug moeten keren om de ervaringen op te doen die zij nu verworpen hebben, omdat zij het terugkeren tot de vroegere geestelijke staat, hoger hebben gesteld dan het zich realiseren van de mogelijkheden van een hoger geestelijk bewustzijn door de ervaring in de stof.
- x Dus het is beter om onbewust het stoffelijk bestaan te beleven dan zich te verdiepen in de geestelijke mogelijkheden.
- Ik geloof dat deze conclusie ietwat te bout is, want zeggen wij: "ons te verdiepen in de geestelijke mogelijkheden", dan sluiten we daar alles bij in, en dat betekent dus: leef als een beest en wees materialist tot en met. Dat ben ik niet met U eens. U moet datgene van Uw geestelijk bewustzijn dat er bestaat wel degelijk mee laten spreken. En wanneer U dat dwingt tot een zoeken naar geestelijke waarheden, dan zie ik niet in waarom U dat zoudt verwerpen. Maar laten we het zo formuleren: het is beter om als een stoffelijk mens te leven en het geestelijk streven eigenlijk wat achter te stellen bij het materiële leven, mits wij in dat stoffelijk leven zo goed mogelijk leven, dan te streven naar geestelijke waarden en daardoor onze stoffelijke mogelijkheden en normen te verwaarlozen en dus in het stoffelijk leven negatief te staan. Ik hoop dat het zuiver genoeg geformuleerd is.
- x Ik kan er nog wel even op doorgaan, maar....
- O, als wij bezig gaan samen, waarde vriend, dan ben ik overtuigd dat het gauw 12 uur is.
- x Iemand die met een goed verstand geboren wordt, is dat iemands lot of houdt dat verband met de hoogte van iemands geest, of de laagte?
- Nou, dat laatste kan ik zeer zeker niet onderschrijven, want het is ons bekend dat sommigen van de laagste geesten over een zeer behoorlijk verstand beschikken, terwijl omgekeerd, vele hoge geesten een klein verstand hadden naar menselijke opvattingen, want wat de mens verstand noemt, is over het algemeen niet veel meer dan het vermogen om indrukken of lessen in zich op te nemen en deze later weer te spuien; dat noemt men verstand.
- x Maar het is toch wel erg gemakkelijk als je een goed verstand hebt.
- Ongetwijfeld zal het erg gemakkelijk zijn, wanneer je er tenminste een goed gebruik van maakt. Aan de andere kant ben ik er van overtuigd dat het goed verstand wat men heeft, vaak leidt tot daden die men anders niet zou begaan hebben en die zeker voor de geestelijke verantwoording niet bevorderlijk zijn.
- x Dus dan zou iemand die idioot is een voorsprong hebben.
- Het is niet zeker dat hij die heeft, maar het is zeer zeker mogelijk dat een idi-

oot geestelijk veel hoger staat dan het genie dat vlak daarnaast loopt, want geestelijke waarden zijn niet in verstandelijke termen te schatten of uit te drukken. Zij berusten op gevoelsindrukken in de eerste plaats en het handelen op een wijze die voor het gevoel en het wezen volledig verantwoord is, ook wanneer de menigte het daar niet mee eens is. U zult dus begrijpen dat de idioot deze mogelijk evengoed heeft als de genius. Maar het genie zal veelal geleid worden door de bewondering der mensen tot daden en handelingen die hij misschien voor zichzelf zou verwerven en daardoor tegen zichzelf, waar de idioot niet in dat gevaar komt. Dan heeft de idioot een voordeel. Aan de andere kant kan het genie door zijn scherper doorzicht en verstandelijk bevattingsvermogen, besluiten nemen voor de verbetering van de wereld, pogingen om de wereld gelukkiger, schonner, mooier, gezonder te maken, die voor de idioot gesloten blijven, zodat wat verdienste betreft voor de wereld en het daarmee samenhangende, weer een grotere bewustwordingsmogelijkheid voor het verstand bestaat. Maar wanneer we aan het einde komen, dan kunnen we zeggen dat een groter verstand evenrediger gevaren met zich meebrengt, zodat de mogelijkheden tot geestelijke bewustwording voor ieder ongeveer gelijk zijn. Is dat voldoende?

x Ja, dank U.

- Dan moet U mij niet kwalijk nemen als ik nu op het ogenblik het woord ga overgeven aan de laatste spreker van deze bijeenkomst.

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG. Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon: 554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cent per nummer kost. VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WIJ NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD. Geeft ons adressen voor het zenden van proefnummers!

Goeden avond vrienden,

Ik mag voor U een paar onderwerpen als slotwoord naar voren brengen. Ik zou dit naar voren brengen willen doen aan de hand van door U gekozen onderwerpen en wel drie. Mag ik U verzoeken mij deze dan toe te roepen?

x W A N S M A A K - V E R S T A N D - G A V E N .

W a n s m a a k

O, toppunt der wansmakelijkheid,
Dat heel het leven tekent
En zonder weten vaak berekent
Wat niet in 't eigen wezen woont;
Wansmaak die de ik-heid hoont
Omwille van de uiterlijke dingen.
Laat ik over wansmaak
Niet verder zingen,
Want wansmakelijk lijkt het mij
Van wansmaak hier te spreken.
Wansmaak, werkelijk bestaand,
Geboren uit een mens, verwaand,
Die niet met anderen wil breken
Omwille van wat in hem woont
En in zijn keus naar andere aard,
De wansmaak van zijn wezen toont,
Past niet in mijn betoog.
Ik acht de werkelijke wansmaak dwaas.
Wie kiest naar eigen gaven hoog
En veelal zal wansmakelijk zijn
Volgens Uw denken en betoog,
Dat wat voor zo'n mens schoonheid is,
Zijn innerlijk bewoog
En bracht tot diep ontroeren.
Zo vindt gij in een ander wansmaak,
Laat U niet vervoeren
Tot oordeel, wees stil
En in Uzelf gerust.
Slechts het oordeel dat gij hebt
Aan anderen wordt onderworpen,
Uw schoonheidsgevoel wordt omgebogen
Door vele verdraaide en schone betogen,
Dan is het wansmaak en anders niet.

Niet veel schoons dus zo ge ziet.

G a v e n

Hoe kan ik mij aan 't leven laven
Zonder Geest des grootste gaven:
Bewustzijn en verstand?
Hoe kan ik door het leven gaan
Zonder dat een Vaderhand
Mij gul en milde gaven geeft?
Waar is de kracht waarvan men leeft?
Bezit gij soms Uw eigen leven?
Welneen, dat werd U eens gegeven
Door grote kracht, 't was een gift
U vrijelijk geschonken.
Het is de wijn van het bestaan
In 's Heren kerk geschonken.
Gij droomt van gaven zonder tal?
Volgens Uw eigen denken?
God, die U alle dingen geeft
Zal U alles schenken
Wat in Uw eigen wezen leeft.
Maar wel moet gij U dan bedenken
Dat zonder verstand en zonder denken
Gij gaven vraagt
Die Hij U niet mag schenken
Omdat ze Uzelf vernietigen zullen.
Hij geeft
Elke kracht die leeft
En altijd weer.
Hij geeft U de dag, Hij geeft U de nacht,
Hij schenkt U altijd meer en meer
Zolang gij slechts en zonder klacht
Vertrouwt op Zijn Vaderhand
Op Zijn wondermacht.
En heeft Hij 't al gegeven U
Aan 't einde van Zijn gaven
Kunt gij, herboren in Zijn Rijk,
U aan Zijn krachten laven .

V e r s t a n d

Verstand, de machine uit cellen gebouwd
Die betoogt in velerlei trant,
Die schuift in bewustzijn gegevens van hier
Naar weer een andere kant.
Dat betoogt en vertelt
En verhaalt en vergist,
Verstandelijk, redelijk, zeer beslist,
Maar zonder dieper weten.
Verstand alleen dat kan slechts
Gode's gaven steeds vergeten.
Want wat U God gegeven heeft,
't Is meer dan het verstand.
De kracht die in U leeft
Is niet in boek of krant,
Of zelfs in rede neer te schrijven.
Er is een kracht waarvoor 't verstand
Stom, ledig steeds moet blijven.
En hebt ge de wansmaak om te betogen
Dat verstandelijk vermogen
God omvatten en omschrijven moet,
Dan vraag ik U: gebruikt gij Uwe gaven
Ook die van 't verstand wel goed?
Gij wilt U met verstand gaan laven
Aan 's eeuwigheids verzengende gloed
Die alle leven steeds doet dragen,
Steeds het leven leven doet?
Hoe kunt gij met verstand begrijpen
O, wansmaak, wat de Heer U geeft?
Zeg mij met Uw verstand, mijn vrienden,
Waarom of een wezen leeft;
Zeg mij waarom sterren dwalen
Door de duisternis der nacht,
Waar werd voor de zon geboren,
Haar licht, haar gloed,
Haar gang, haar kracht?
Maar 'k wil zover nog niet gaan grijpen,
Ik vraag U: zeg met het verstand
Waarom gij hier juist zijt geboren,
Waarom dit is Uw vaderland.
Zeg mij waarom gij denkt aan dingen
Die aan 't verstand ontgaan.
Wanneer 't verstand dat kan begrijpen
Benadert het de kern van 't bestaan
En kan het nog de waarheid vinden.
Maar voor 't verstand bestaat een grens
Die overschrijdt men niet m'n vrinden.
Daarvoor ben ik slechts geest, gij mens.
'k Wil dus niet de wansmaak hebben
Te spreken over Hem die leeft
En altijd leven en weer leven
En nogmaals leven steeds weer geeft.
'k Wil alleen, ondanks 't verstand,
U spreken van een Vaderland
Dat als een gave in ons leeft:
Bewustzijn van een hoger leven,
Een sfeer vol licht, vol wondere kracht,
Die is de werkelijkheid van 't leven:
De dag na onze levensnacht geboren
Uit een onbekende zon,
Het weten dat je terug moogt keren
Daar waar al 't leven eens begon.

Ik hoop dat ik U daarmee niet teleur heb gesteld. Ik wens U allen een goeden avond, een prettige huisgang en een gezegende nachtrust.